

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.25.0018.N

BELGISCHE STAAT, Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, vertegenwoordigd door de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris, met kabinet te 1000 Brussel, Wetstraat 2, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0308.356.862, op benaerstiging van de Federale Politie, met zetel te 1050 Brussel, Kroonlaan 145A,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3, waar de eiser woonplaats kiest,

tegen

G.V.E.,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Bruno Maes, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 1170 Brussel, Terhulpensesteenweg 177/7, waar de verweerder woonplaats kiest.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Gent van 3 juli 2024, op verwijzing gewezen na arrest van het Hof van 7 februari 2022.

Sectievoorzitter Bart Wylleman heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDELEN

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

1. Krachtens artikel 1110, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek voegt de rechter op verwijzing zich naar het arrest van het Hof van Cassatie betreffende het door dat Hof beslechte rechtspunt en wordt tegen een beslissing van de rechter op verwijzing geen cassatieberoep toegelaten in zoverre deze beslissing overeenstemt met het vernietigingsarrest van het Hof.

Hieruit volgt dat de rechter op verwijzing enkel gebonden is door de interpretatie van een rechtsregel, zoals weergegeven door het Hof in zijn vernietigingsarrest.

2. In het vernietigingsarrest van 7 februari 2022 oordeelde het Hof dat uit de artikelen 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk en XI.III.12, 3°, XI.III.13, eerste lid, en XI.II.17, § 3, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna RPPoL) volgt dat de functietoelage “*beveiliging Koning*” is geschorst vanaf de eerste van de maand die volgt op de datum waarop

de dertigste ononderbroken afwezigheidsdag van een personeelslid ingaat, zolang het personeelslid de bedoelde functie niet opnieuw opneemt, ook als de afwezigheid het gevolg is van een arbeidsongeval.

Het Hof heeft in het vernietigingsarrest niet geoordeeld over de invulling van het begrip afwezigheidsdag in de zin van artikel XI.II.17, § 3, eerste lid, RPPoL, zoals bepaald in artikel XI.I.3, 4°, RPPoL.

3. De rechter op verwijzing oordeelt dat, overeenkomstig artikel XI.I.3, 4°, RPPoL, het ziekteverlof toegekend naar aanleiding van een arbeidsongeval niet als afwezigheidsdag in aanmerking kan worden genomen in de zin van artikel XI.II.17, § 3, eerste lid, RPPoL, die leidt tot een schorsing van de functietoelage na meer dan dertig dagen ononderbroken afwezigheid.

4. Hierdoor doet de rechter op verwijzing geen uitspraak over een in het vernietigingsarrest van het Hof reeds beslecht rechtspunt waarnaar hij zich moest voegen en schendt hij artikel 1110, vierde lid, Gerechtelijk Wetboek bijgevolg niet.

Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

5. In zoverre het middel schending aanvoert van de overige vermelde wetsbepalingen, is het afgeleid en derhalve niet ontvankelijk.

Tweede middel

Tweede onderdeel

6. Artikel 6, § 2, eerste lid, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, wettelijk verankerd onder hoofdstuk II “Vergoedingen”, afdeling 2 “Renten”, punt A “Renten in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid”, bepaalt dat het slachtoffer dat ongeschikt is bevonden om zijn ambt uit te oefenen maar dat andere, met zijn gezondheidstoestand verenigbare ambten kan vervullen, volgens de regelen en binnen de grenzen die zijn statuut bepaalt, weder tewerk kan worden gesteld in een betrekking welke met zulk een ambt overeenkomt.

Krachtens het tweede lid behoudt het wedertewerkgestelde slachtoffer het voordeel van de bezoldigingsregeling die hij genoot toen het ongeval zich voordeed of de beroepsziekte werd vastgesteld.

7. Uit de tekst van artikel 6, § 2, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel en de structuur van voormelde wet volgt dat deze wetsbepaling uitsluitend een rechtsgrond kan vormen voor de toekenning van een vergoeding aan het slachtoffer van een arbeidsongeval of een beroepsziekte dat zich in een toestand van blijvende arbeidsongeschiktheid bevindt, die een aanvang neemt op de datum van consolidatie.

8. De appelrechters stellen vast dat:

- de verweerder op 1 april 2011 het slachtoffer werd van een verkeersongeval op de weg van het werk naar huis;
- hij op dat ogenblik was tewerkgesteld als statutair ambtenaar (inspecteur) in dienst van de Federale Politie, meer bepaald als “*chauffeur VIP*” in de afdeling van het veiligheidsdetachement van het Koninklijk Paleis (“*VDKP*”) en hij in die hoedanigheid genoot van een functietoelage “*beveiliging Koning*”;
- de verweerder na deskundigenonderzoek bij vonnis van de eerste rechter van 18 september 2018 tijdelijk arbeidsongeschikt werd verklaard van 1 april 2011 tot en met 15 januari 2012 en bij vonnis van 6 februari 2018 voor 3 pct. blijvend arbeidsongeschikt werd verklaard vanaf 1 april 2012, dit is de datum van consolidatie;
- de verweerder heeft getracht zijn functie als “*chauffeur VIP*” terug op te nemen, maar dit wegens de blijvende gevolgen van het arbeidsongeval niet mogelijk bleek;
- hij vanaf 1 januari 2012 werd herplaatst in een administratieve functie bij de gerechtelijke dienst DJP-Drugs te Brussel.

9. De appelrechters oordelen dat de verweerder op grond van artikel 6, § 2, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel voor de periode vanaf zijn wedertewerkstelling op 1 januari 2012 tot de datum van inactiviteit op 1 maart 2019 gerechtigd is op het behoud van het voordeel van de bezoldigingsregeling,

inclusief de functietoelage “*beveiliging Koning*”, zoals van toepassing op datum van het arbeidsongeval.

10. Door aldus aan de verweerder op grond van artikel 6, § 2, Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel een functietoelage toe te kennen voor een periode voorafgaand aan de consolidatiedatum, namelijk de periode van 1 januari 2012 tot 1 april 2012, waarin de verweerder zich nog in tijdelijke arbeidsongeschiktheid bevond en de voornoemde wetsbepaling geen toepassing kon vinden, verantwoordt de appelrechter hun beslissing niet naar recht.

Het onderdeel is gegrond.

Overige grieven

11. De overige grieven kunnen niet tot ruimere cassatie leiden.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het oordeelt dat de verweerder voor de periode van 1 januari 2012 tot 1 april 2012 recht heeft op de betaling van het geïndexeerde bedrag van de functietoelage “*beveiliging Koning*” voor het middenkader niveau B, onder aftrek van het bedrag van de toelage Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontvangen voor dezelfde periode.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent over aan de feitenrechter.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het arbeidshof te Gent, anders samengesteld.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Bart Wylleman, als voorzitter, en de raadsheren Sven Mosselmans, Bruno Lietaert, Michael Traest en Eva Van Hoorde, en in openbare rechtszitting van 12 januari 2026 uitgesproken door sectievoorzitter Bart Wylleman, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Mike Van Beneden.

M. Van Beneden

E. Van Hoorde

M. Traest

B. Lietaert

S. Mosselmans

B. Wylleman

25/W/33651

VOORZIENING IN CASSATIE

Aan het Hof van Cassatie van België
geeft te kennen:

de Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, vertegenwoordigd door de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Beliris, met kabinet te 1000 Brussel, aan de Wetstraat 2 en met het ondernemingsnummer 0308.356.862, op benaarstiging van de Federale Politie, met zetel te 1050 Brussel, aan de Kroonlaan 145A,

eiser tot cassatie

vertegenwoordigd door de ondergetekende, Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, aan de Drie Koningenstraat 3, waar keuze van woonplaats wordt gedaan,

wat volgt.

De eiser tot cassatie, voornoemd, verklaart hierbij zich in cassatie te voorzien tegen het hieronder nader omschreven arrest en cassatieberoep aan te tekenen tegen de hieronder nader aangewezen partij.

I. BESTREDEN UITSPRAAK EN PARTU WAARTEGEN CASSATIEBEROEP WORDT AANGETEKEND

Dit cassatieberoep is gericht tegen het arrest dat op 3 juli 2024 door de eerste kamer van het arbeidshof Gent, afdeling Gent, op tegenspraak werd gewezen in de zaak, ingeschreven op de algemene rol onder het nummer 2022/AG/205, van de eiser, als geintimeerde, tegen:

G.V.F,

toen appellant, thans verweerder in cassatie,

en tegen die verwerende partij.

Deze voorziening in cassatie is gesteund op de volgende middelen en conclusie.

Blz. 2 van 17

OVERZICHT

I. BESTREDEN UITSPRAAK EN PARTIJ WAARTEGEN CASSATIEBEROEP WORDT AANGETEKEND 1

I. FEITEN EN RETROACTA VAN DE PROCEDURE 3

II. MIDDELEN 6

Eerste middel (periode tot 1 januari 2012) 6

MIDDEL 6

Geschonden wettelijke bepalingen 6

Aangevochten beslissing 6

Grieven	7
<i>Conclusie</i>	9
TOELICHTING	9
Tweede middel (periode vanaf 1 januari 2012)	10
MIDDEL	10
Geschonden wettelijke bepalingen	10
Aangevochten beslissing	10
Grieven	12
2.1. Eerste onderdeel	12
2.2. Tweede onderdeel	14
TOELICHTING	16
1. Met betrekking tot het eerste onderdeel	16
2. Met betrekking tot het tweede onderdeel	16
OM DEZE REDENEN	17

Blz. 3 van 17

I. FEITEN EN RETROACTA VAN DE PROCEDURE

1. De heer G.V.E., verweerder, was tewerkgesteld als statutair ambtenaar (inspecteur) in dienst van de Federale Politie, meer bepaald als "chauffeur VIP" in de afdeling van het veiligheidsdetachement van het Koninklijk Paleis (VDKP). Als lid van het detachement belast met de beveiliging van de koninklijke familie ontving hij een functietoelage "beveiliging Koning".

Op 1 april 2011 werd de verweerder het slachtoffer van een verkeersongeval op de weg van het werk naar huis. De Federale Politie erkende het ongeval als een arbeidswegongeval. De gevolgen van dat arbeidsongeval werden in het kader van de hieronder nog vermelde, door de verweerder ingeleide procedure, aïs volgt bepaald door de arbeidsrechtbank Leuven:

een blijvende arbeidsongeschiktheid van 3 % vanaf 1 april 2012, datum van consolidatie (vonnis van 6 februari 2018);

tijdelijke arbeidsongeschiktheid met diverse arbeidsongeschiktheidsgraden, van 1 april 2011 tot en met 15 januari 2012 (vonnis van 18 september 2018).

De functietoelage "beveiliging Koning" werd voort betaald tot 1 augustus 2011.

Aangezien de verweerder omwille van de blijvende gevolgen van het arbeidsongeval de functie van "chauffeur VIP" niet meer kon uitoefenen (er was enkel een poging tot werkhervatting in de dienst VDKP) werd hij vanaf 1 januari 2012 herplaatst in een administratieve functie bij de Directie van de strijd tegen de criminaliteit drugssectie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Van de bezoldiging die hij in die nieuwe functie genoot, maakte een toelage "Brussel Hoofdstedelijk Gewest" deel uit, waarvan het bedrag kleiner is dan dat van de functietoelage "beveiliging Koning" waarop hij in zijn vorige functie aanspraak kon maken.

Inzonderheid over het behoud van de functietoelage "beveiliging Koning" in de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid en bij werkhervatting rees tussen de partijen betwisting. Volgens de eiser is voor de periode van tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid die functietoelage niet meer verschuldigd. De verweerder meent gerechtigd te zijn op het verschil tussen die toelage en toelage "Brussel

Hoofdstedelijk Gewest", voor de periode van 1 augustus 2011, datum vanaf wanneer de eerste toelage niet meer werd betaald, tot 1 maart 2019, datum van non-activiteit voorafgaand aan zijn pensionering (NAVAP). Minstens maakt hij aanspraak op het verschil tussen wat het politiestatuut hem toekent en wat de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 waarborgt.

De verweerder ging dan ook op 24 juli 2014 over tot *dagvaarding* van de eiser voor de arbeidsrechtbank Leuven.

Na drie tussenvonnissen te hebben gewezen, waarbij respectievelijk een deskundigenonderzoek werd bevolen (vonnis van 18 november 2014), uitspraak werd gedaan over de aan de verweerder verschuldigde arbeidsongevallenvergoeding voor blijvende arbeidsongeschiktheid (vonnis van 6 februari 2018) en die voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid (vonnis van 18 september 2018) en waarbij telkens de heropening van de debatten werd bevolen, zegde de vierde kamer van de arbeidsrechtbank Leuven in een *eindvonnis* van 16 april 2019 voor recht dat het wettelijk te indexerende bedrag van de functietoelage moet worden opgenomen in het referentieloon gedurende de volledige periode van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid. De arbeidsrechtbank veroordeelde de eiser tot betaling van de bedragen die op een basis van zijn voornoemde beslissing als achterstallig moeten worden aangemerkt. De rechtbank verklaarde de vordering van de verweerder ongegrond voor het meer gevorderde.

Op 6 februari 2018 tekende de verweerder *hogere beroep* aan tegen het tweede tussenvonnis, van 6 februari 2018, en tegen het eindvonnis van 16 april 2019.

Bij conclusie stelde de eiser *incidenteel beroep* in. Hij vorderde te horen zeggen voor recht dat geen functietoelage verschuldigd is voor de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid en de verweerder dienvolgens te horen veroordelen tot terugbetaling van de tot 1 augustus 2011 betaalde functietoelage "beveiliging Koning", volgens hem te veel betaald.

Bij *arrest* van 15 februari 2021 verklaarde de vijfde kamer van het arbeidshof Brussel zowel het hogere beroep als het incidenteel beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond. Het arbeidshof hervormde enkel het bestreden eindvonnis van 16 april 2019 en zegde voor recht dat de verweerder "*voor de periode van 10*

augustus 2011 en na de datum van consolidatie van 1 april 2012 tot de datum van NAVAP [non-activiteit voorafgaand aan de pensionering] op 1 maart 2019", elke maand recht had op de betaling van de functietoelage "beveiliging Koning" voor het middenkader niveau B onder aftrek van het voor die periode al ontvangen bedrag van de toelage "Brussels Hoofdstedelijk Gewest". Het arbeidshof veroordeelde de eiser tot het maken van een nieuwe afrekening en tot betaling van een provisioneel bedrag wegens achterstallen.

Tegen het voornoemde arrest van 15 februari 2021 voorzag de eiser zich in *cassatie*.

Bij *arrest* van de derde kamer van 7 februari 2022 vernietigde uw Hof het bestreden arrest in zoverre het oordeelt over het recht van de verweerder op de betaling van de voornoemde functietoelage voor het middenkader niveau B voor de periode vanaf 1 augustus 2011 tot 1 maart 2019, de eiser veroordeelt tot het opmaken van een nieuwe afrekening en tot betaling van een provisioneel bedrag wegens achterstallen. Uw Hof verwees de aldus beperkte zaak naar het arbeidshof Gent.

Met een betekening van het cassatiearrest en een *dagvaarding* van 10 augustus 2022 maakte de verweerder de zaak aanhangig bij het arbeidshof Gent, afdeling Gent. In die stand van het geding vorderde hij betaling van de functietoelage "beveiliging Koning" voor de periode van 1 augustus 2011 tot 1 maart 2019, onder aftrek van de toelage "Brussels Hoofdstedelijk Gewest", minstens het verschil tussen wat het politiestatuut hem toekent en wat de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 waarborgt.

De eiser vorderde in het kader van het door hem ingestelde incidenteel hoger beroep nog altijd te horen zeggen voor recht dat geen functietoelage "beveiliging Koning" meer verschuldigd is voor de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, maar nu ook dat dit eveneens het geval is voor de periode van blijvende arbeidsongeschiktheid. De tegenvordering van de eiser strekte nog altijd tot terugbetaling van wat volgens hem te veel werd betaald.

In een *tussenarrest* van 7 december 2023 oordeelde de eerste kamer van het arbeidshof Gent, afdeling Gent, dat de vernietiging door uw Hof, anders dan de verweerder aanvoerde, eveneens betrekking heeft op het oordeel over het behoud van het recht op de functietoelage tijdens de periode van wedertewerkstelling en blijvende arbeidsongeschiktheid. Bij hetzelfde arrest heropende het arbeidshof de debatten om de partijen te horen over een aantal vragen die het arbeidshof stelde met betrekking tot de draagwijdte en de toepassing van enkele artikelen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPol), bepalingen die geen van de partijen had aangehaald, en de toepassing van enkele daarin voorkomende begrippen.

In een tweede *tussenarrest*, van 3 juli 2024, van dezelfde eerste kamer

- verklaart het arbeidshof de vordering van de verweerder "*in de huidige stand van de zaak in de volgende mate gegrond*": het zegt voor recht dat de verweerder voor de periode van 1 januari 2012 tot 1 maart 2019 recht heeft op de betaling van het geïndexeerde bedrag van de functietoelage "beveiliging Koning" voor het middenkader niveau B, onder aftrek van het bedrag van de toelage "Brussels Hoofdstedelijk Gewest" ontvangen voor dezelfde periode en dat de eiser een afrekening dient op te maken van de verschuldigde achterstallen voor die periode, en veroordeelt het de eiser tot betaling van een provisioneel bedrag van 20.000 euro bruto wegens de voormelde achterstallen;

- beveelt het arbeidshof ambtshalve de heropening van de debatten, vraagt het de partijen hun standpunt nader toe te lichten over de vraag op welke bezoldiging de eiser recht had vanaf 25 juli 2011 tot en met 31 december 2011 en of de vergoedingsregeling bepaald in de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 voordeliger was en vraagt het de eiser in het bijzonder om de berekening cijfermatig in detail voor te leggen, alsook de afrekening van de achterstallen over de periode vanaf 1 januari 2012 tot 1 maart 2019 en de eventueel nog verschuldigde vergoedingen.

Tegen dat arrest 3 juli 2024 voert de eiser de volgende twee middelen tot cassatie aan.

11. MIDDELEN

Eerste middel (periode tot 1 januari 2012)

MIDDEL

Geschonden wettelijke bepalingen

artikel 1110, inzonderheid vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek

artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

de artikelen X1.111.1, X1.111. 12. 3°, X1.111. 13, eerste lid, en X1.11.17, § 3, van het koninklijk besluit van 30 maart 2901 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPoL) en de bijlage 6, punt 3 daarvan.

Aangevochten beslissing

In de bestreden beslissing oordeelt het arbeidshof, recht sprekend over de vordering van de verweerder tot verkrijging van de functietoelage "beveiliging Koning" in de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, dat het recht van de verweerder op die toelage in de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid gevrijwaard was zolang hij deel bleef uitmaken van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de Koning, aangezien zijn afwezigheid door ziekteverlof toegekend naar aanleiding van het arbeidsongeval niet in aanmerking kon worden genomen als een afwezigheidsdag , zodat geen sprake kon zijn van een schorsing van de functietoelage na meer dan dertig dagen ononderbroken afwezigheid. Het arbeidshof neemt die beslissing op grond van alle vaststellingen en motieven waarop zij steunt en die hier beschouwd worden integraal te zijn hernomen en in het bijzonder de volgende:

" 3.4. *BEHOUD VAN DE BEZOLDIGING BIJ TIJDELIJKE ARBEIDSONGESCHIKTHEID*

3.4.1. Zoals hoger aangehaald, bepaalt artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen ten gunste van personeelsleden van de overheidssector dat de personeelsleden tijdens de periode van tijdelijke ongeschiktheid de bezoldiging behouden die

verschuldigd Is op grond van de arbeidsovereenkomst of hun wettelijk of reglementair statuut.

Dit betekent naar het oordeel van het arbeidshof dat het recht op de functietoelage "beveiliging Koning" gevrijwaard was

- zolang [de verweerder] deel uitmaakte van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie (art. XI.111,1 RPPol en art. XI.III.12,3° RPPol).*
- en hem ziekteverlof werd toegekend naar aanleiding van het arbeidsongeval van 1 april 2011.*

Zijn afwezigheid door ziekteverlof toegekend naar aanleiding van het arbeidsongeval kon immers niet In aanmerking worden genomen als een 'afwezigheidsdag' In de zin van artikel XI.11.17, eerste lid [lees: XI.II.17, § 3] van het RPPol, waardoor er (ingevolge art. XI.111.13, eerste lid RPPol) mutatis mutandis) evenmin sprake kon zijn van een schorsing van de functietoelage na meer dan 30 dagen ononderbroken afwezigheid (cf. art XI.1.3 van het RPPol).

[De eiser] bevestigt Intussen ook dat de betaling van de functietoelage "beveiliging Koning" in de eerste maanden na het ongeval terecht was (cf. conclusie voor de [eisen, neergelegd op 5 Juni 2024, blz. 4 bovenaan)."

(p. 10, nr. 3.4,1 — p. 11, bovenaan, van het arrest).

Daarmee beslist het arbeidshof dat de afwezigheidsdagen van ziekteverlof die de verweerder werden toegekend naar aanleiding van het arbeidsongeval, geen schorsing van de functietoelage "beveiliging Koning" meebrachten na dertig dagen ononderbroken afwezigheid, zodat het recht op de functietoelage "beveiliging Koning" gewaarborgd was in de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Grieven

1.1. Art. 1110, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat uw Hof in geval van vernietiging, indien daartoe aanleiding bestaat, de zaak verwijst, hetzij naar het gerecht in hoogste feitelijke aanleg van dezelfde rang als datgene dat de

bestreden beslissing gewezen heeft, hetzij naar hetzelfde gerecht, anders samengesteld.

Het vierde lid van artikel 1110 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat dit gerecht zich voegt naar het arrest van uw Hof betreffende het door uw Hof beslechte rechtspunt. Tegen de beslissing van dat gerecht wordt geen voorziening in cassatie toegelaten in zoverre deze beslissing overeenstemt met het vernietigingsarrest.

Uit deze bepalingen volgt dat het gerecht waarnaar uw Hof de zaak heeft verwezen na een vernietiging, zich moet voegen naar het vernietigingsarrest wat betreft het rechtspunt dat uw Hof in dat arrest beslecht heeft;

– een voorziening in cassatie toegelaten is tegen de beslissing van dat gerecht waarbij het zich niet voegt naar de beslechting van het rechtspunt door uw Hof in het arrest van verwijzing.

1.2. In het arrest dat uw Hof op 7 februari 2022 wees in de zaak S.21.0051.N tussen de eiser als eiser tot cassatie en de verweerder als verweerder in cassatie en waarmee het de zaak verwees naar het arbeidshof Gent, oordeelde uw Hof als volgt:

"Eerste subonderdeel

1. Krachtens artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, behouden de personeelsleden onderworpen aan dit besluit. tijdens de periode van tijdelijke ongeschiktheid de bezoldiging verschuldigd op grond van hun arbeidsovereenkomst of hun wettelijk of reglementair statuut.

Krachtens artikel XI.111. 12. 3°, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna RPPoL) genieten de personeelsleden die deel uitmaken van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie, een functietoelage waarvan het bedrag in bijlage 6 is vastgesteld.

Krachtens artikel XI.111. 13. eerste lid, RPPoL zijn de bepalingen van artikel XII. 17, 53, RPPoL mutatis mutandis van toepassing op de functietoelage.

Krachtens artikel XI.11.17. eerste lid, RPPoL wordt de weddenbijslag geschorst vanaf het ogenblik dat het personeelslid dat ervan geniet, op de eerste van een maand, ten minste zijn dertigste ononderbroken afwezigheidsdag ingaat. Hij is opnieuw verschuldigd vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de betrokkene zijn ambt heeft herop genomen gedurende ten minste tien dagen.

2. Uit de voormelde wettelijke bepalingen volgt dat de functietoelage "beveiliging Koning" is geschorst vanaf de eerste van de maand die volgt op de datum waarop de dertigste ononderbroken afwezigheidsdag van een personeelslid ingaat, zolang het personeelslid de bedoelde functie niet opnieuw opneemt, ook als de afwezigheid het gevolg is van een arbeidsongeval."

Het rechtspunt dat uw Hof aldus beslechtte, houdt aldus in dat de afwezigheidsdagen wegens ziekteverlof die als gevolg van een arbeidsongeval worden toegekend aan een personeelslid dat deel uitmaakt van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie, een schorsing van die functietoelage meebrengen na dertig dagen ononderbroken afwezigheid, zolang het personeelslid de bedoelde functie niet opnieuw opneemt.

Het arbeidshof stelt niet vast dat de verweerde, personeelslid van de eiser, de functie die hem recht gaf op de functietoelage "beveiliging Koning", na het arbeidsongeval op enig ogenblik opnieuw heeft opgenomen. Het arbeidshof stelt integendeel vast dat de verweerder zelf verklaarde dat zijn ziekteverlof liep tot 1 januari 2012 en dat er die periode enkel een poging tot werkhervatting plaatsvond in de dienst VDKP (p. 3, vierde volledige alinea, van het bestreden arrest); met ingang van 1 januari 2012 werd herplaatst in een administratieve functie bij de gerechtelijke dienst DJP-Drugs te Brussel (p. 7, voorlaatste alinea, en p. 12, nr. 3.5.1, eerste alinea, van het bestreden arrest) zijnde in een andere functie dan die op grond waarvan hij recht had op de functietoelage "beveiliging Koning", waaruit volgt dat hij de laatstgenoemde functie niet opnieuw opnam.

Door te beslissen dat de dagen van ziekteverlof die de verweerder werden toegekend naar aanleiding van het arbeidsongeval, geen schorsing van de functietoelage "beveiliging Koning" meebrachten na dertig dagen ononderbroken afwezigheid, zodat het recht van de verweerder op de functietoelage "beveiliging Koning" gevrijwaard was in de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, voegt het arbeidshof zich niet naar het rechtspunt dat uw Hof beslechtte in het voornoemde arrest van 7 februari 2022 en schendt het artikel 1110, inzonderheid vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, evenals de bepalingen waaruit volgens het voornoemde arrest van uw Hof van 7 februari 2022 volgt dat de functietoelage "beveiliging Koning " is geschorst vanaf de eerste van de maand die volgt op de datum waarop de dertigste ononderbroken afwezigheidsdag van een personeelslid ingaat, zolang het personeelslid de bedoelde functie niet opnieuw opneemt, ook als de afwezigheid het gevolg is van een arbeidsongeval.

Conclusie

Het arbeidshof oordeelt niet wettig dat het recht van de verweerder op de functietoelage "beveiliging Koning" gevrijwaard was in de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid zolang hij deel uitmaakte van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie en hem ziekteverlof werd toegekend naar aanleiding van het arbeidsongeval van 1 april 2011, zonder dat sprake kon zijn van een schorsing van de functietoelage na meer dan dertig dagen ononderbroken afwezigheid (schending van alle in de aanhef van het middel als geschonden aangewezen bepalingen).

TOELICHTING

Het middel behoeft geen toelichting.

Tweede middel (periode vanaf 1 januari 2012)

MIDDEL

Geschonden wettelijke bepalingen

artikel 6, § 2, van de wet van 3 juli 1976 betreffende de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepszieken in de overheidssector de artikelen 13 en 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk

de artikelen XI.111.1, § 1 en XI.111.12, 3°, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPoL) en de bijlage 6, punt 3 daarvan

Aangevochten beslissing

In de bestreden beslissing verklaart het arbeidshof, recht sprekend over de vordering van de verweerder die strekt tot verkrijging van de "functietoelage - beveiliging Koning" ook voor de periodes van tijdelijke en blijvende arbeidsongeschiktheid vanaf 1 januari 2012, diens hoger beroep in de huidige stand van de zaak in bepaalde mate gegrond en hervormt het in die mate het bestreden vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 16 april 2019, voor recht zeggende dat de verweerder voor de periode vanaf 1 januari 2012 tot 1 maart 2019 recht heeft op de betaling van het geïndexeerde bedrag van de "functietoelage - beveiliging Koning" voor het middenkader niveau B, onder aftrek van het bedrag van de Toelage Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontvangen voor dezelfde periode. Het arbeidshof neemt die beslissing op grond van de volgende motieven:

"3.5. BEHOUD VAN HET VOORDEEL VAN DE BEZOLDIGINGSREGELING BIJ WERKHERVATTING

3.5.1. Vanaf 1 januari 2012 werd [de verweerder] wedertewerkgesteld In een administratieve functie bij DJP-Drugs Brussel.

De [verweerder] stelt dat de wedde gebaseerd op de toegekende loonschaal en de weddetrap (geldelijke anciënniteit) in de loonschaal steeds gerespecteerd zijn tot aan de non-activiteit van de (NAVAP) vanaf 1 maart 2019, en dat hem bovendien de toelage Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd betaald.

De [verweerder] Is van oordeel dat het verschil tussen de functietoelage "beveiliging Koning" en de toelage Brussels Hoofdstedelijk Gewest hem toekomt.

Artikel 6, §2, tweede lid van de arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel van 3 juli 1967 bepaalt:

"Het wedertewerkgestelde slachtoffer behoudt het voordeel van de bezoldigingsregeling welke hij genoot toen het ongeval zich voordeed of de beroepsziekte werd vastgesteld."

De [verweerder] stelt dat de toelage "beveiliging Koning", verbonden aan zijn toenmalige functie, deel uitmaakte van de bezoldigingsregeling die hij genoot op datum van het arbeidsongeval.

Deze stelling is gegrond en wordt op zich overigens niet betwist door de [eiser].

Deze functietoelage betreft een baremieke vergoeding (cf. bijlage 6 RRPo). Zij maakt ook deel uit van de bezoldiging, waarvan het behoud bij tijdelijke arbeidsongeschiktheid gewaarborgd is (cf. verslag aan de Koning bij het KB van 24 maart 1986 tot wijziging van artikel 32 van het KB van 24 januari 1969 (BS. 29 april 1986), zie ook Cass. 22 maart 1993, RW 1993-94,306).

Bijgevolg diende deze toelage als onderdeel van de bezoldigingsregeling te worden behouden bij wedertewerkstelling.

3.5.3. De [eiser] brengt hiertegen in dat de [verweerder] vanaf 1 april 2012 reeds een rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid van 3% ontving.

Dit staat het behoud van het voordeel van de bezoldigingsregeling in de zin van het voormelde artikel 6, §2 echter niet in de weg.

De [eiser] staft ook niet dat er een dergelijk cumulatieverbod zou gelden.

Ingeval van het behoud van de uitoefening van een ambt geldt er enkel een begrenzing van de rente. Artikel 6, §1 van de arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel bepaalt met name:

"Zolang het slachtoffer de uitoefening van ambten behoudt, mogen de rente bedoeld in artikel 3, 1°, V, b, en de bijslag bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1°, c, niet hoger liggen dan 25 % van de bezoldiging op grond waarvan de rente werd vastgesteld."

Deze beperking is ook van toepassing wanneer er sprake is van wedertewerkstelling in een ander ambt (R. JANVIER, Arbeidsongevallen Publieke Sector, Brugge, Die Keure, 2017, blz. 213, nr. 628).

3.5.4. Op grond van de voormelde overwegingen besluit het arbeidshof dat de [verweerder] voor de periode vanaf 1 Januari 2012 tot de datum van inactiviteit, nl. 1 maart 2019, gerechtigd is op het behoud van de bezoldigingsregeling, inclusief de functietoelage "beveiliging Koning", zoals van toepassing op datum van het arbeidsongeval.

De vordering om voor deze periode het verschil tussen deze functietoelage en de toelage Brussels Hoofdstedelijk Gewest uit te keren, is gegrond.

BESLUIT

Het arbeidshof besluit dat het hoofdberoep van de [verweerder] in de huidige stand van de zaak reeds gegrond kan worden verklaard. In zoverre hij voor de periode vanaf 1 januari 2012 tot 1 maart 2019 de toekenning van de geïndexeerde functietoelage "beveiliging Koning" voor middenkader niveau B vraagt, onder aftrek van de toelage Brussels Hoofdstedelijk Gewest".

(p. 12-13 van het bestreden arrest)

Grieven

Op grond van artikel XI.III.12, 3°, van het RPPol hebben de personeelsleden die deel uitmaken van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie, recht op een functietoelage waarvan het bedrag is vastgesteld in bijlage 6 bij het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten. Die bijlage bepaalt het jaarlijks bedrag van die toelage onder punt 3 onder de vermelding "detachement belast met de onmiddellijke beveiliging van de koninklijke familie".

Uit de vaststellingen van het arbeidshof blijkt dat de verweerder op het ogenblik van het arbeidsongeval van 1 april 2011 lid was van het veiligheidsdetachement van het Koninklijk Paleis (VKP), maar vanaf 1 januari 2012 herplaatst werd in een administratieve functie bij de drugssectie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (p. 3, nr. 1.1, van het eerste tussenarrest van het arbeidshof, van 7 december 2023).

2.1. Eerste onderdeel

2.1.1. Op grond van artikel XLIII.1, § 1, van het RPPol zijn de toelagen waarvan de functietoelage "beveiliging Koning" deel uitmaakt, verschuldigd vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de betrokkene daarop aanspraak kan maken en ze zijn dit niet meer vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de betrokkene daarop geen aanspraak meer kan maken. Als die data samenvallen met de eerste dag van een maand, ontstaat of vervalt het recht onmiddellijk.

Aangezien artikel XI.111.12, 3', van het RPPol het recht op de functietoelage "beveiliging Koning" koppelt aan het "deel uitmaken van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie", is het de verbondenheid aan het voornoemde detachement die de aanspraak daarop bepaalt.

Uit de vaststellingen van het arbeidshof blijkt dat de verweerder vanaf 1 januari 2012 herplaatst werd in een administratieve functie bij de drugssectie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (p. 3, nr. 1.1, van het eerste tussenarrest van het arbeidshof, van 7 december 2023). Uit die vaststelling blijkt dat de verweerder vanaf 1 januari 2012 geen deel meer uitmaakte van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie.

Zoals het arbeidshof terecht overweegt, was de verweerder *"in zoverre [hij] geen deel meer uitmaakte van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke familie, niet meer in de voorwaarden om krachtens het statuut recht te hebben op de functietoelage 'beveiliging Koning' (p. 11, nr. 3.4.2, derde alinea, van het bestreden arrest).*

Uit de samenlezing van wat voorafgaat, volgt dat de verweerder vanaf 1 januari 2012 niet meer gerechtigd was op de functietoelage "beveiliging Koning".

2.1.2. Artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk, hieronder afgekort als koninklijk besluit van 24 januari 1969, bepaalt dat de personeelsleden onderworpen aan dat besluit, andere dan de leerlingen en de personeelsleden in dienst genomen bij een overeenkomst voor beroepsopleiding, tijdens de periode

van tijdelijke ongeschiktheid de bezoldiging behouden verschuldigd op grond van hun arbeidsovereenkomst Of hun wettelijk of reglementair statuut.

De tekst van deze bepaling is de vervanging van een vorige versie van artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 bij artikel 14 van het koninklijk besluit van 24 maart 1986 houdende wijziging van de reglementering betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

Zoals ook blijkt uit het verslag aan de Koning voorafgaand aan het voornoemde koninklijk besluit van 24 maart 1986, moet voor de toepassing van dit artikel van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 onder « bezoldiging » worden verstaan, alle elementen van de bezoldiging vermeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969. Volgens het eerste lid van artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 moet onder jaarlijkse bezoldiging worden verstaan "enige wedde, enig loon of enige als wedde of loon geldende vergoeding, door de getroffene op het tijdstip van het ongeval verkregen, vermeerderd met de toelagen of vergoedingen die geen werkelijke lasten dekken".

Zoals het voormelde verslag aan de Koning eveneens verduidelijkt, komen de in artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 vermelde elementen enkel in aanmerking voor zover ze op grond van de arbeidsovereenkomst of het wettelijk of reglementair statuut verschuldigd zijn en waarborgt artikel 32 de bezoldiging tijdens de période van tijdelijke ongeschiktheid dus enkel voor zover hun arbeidsovereenkomst of hun wettelijk of reglementair statuut het toelaat.

De functietoelage "beveiliging Koning", die deel uitmaakt van de bezoldiging, wordt tijdens de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid dan ook enkel gewaarborgd voor zover het personeelslid in die periode deel blijft uitmaken van het detachement voor de onmiddellijke beveiliging van de leden van de koninklijke

2.1.3: Uit de vaststellingen van het arbeidshof, dat daarvoor verwijst naar het vonnis van 6 februari 2018 van de arbeidsrechtbank Leuven, blijkt dat de verweerder als gevolg van het arbeidsongeval van 1 april 2011 tijdelijk

arbeidsongeschikt was tot en met 15 januari 2012 (p. 7, nr. 3.2, vijfde alinea, tweede gedachtestreepje, van het bestreden arrest).

Aangezien, zoals hierboven onder nr. 2.1.1 uiteengezet, de verweerder vanaf 1 januari 2012 niet meer gerechtigd was op de functietoelage "beveiliging Koning", kent artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 hem het behoud van die toelage in de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid vanaf die datum niet toe als onderdeel van de bezoldiging verschuldigd op grond zijn statuut, zoals hierboven uiteengezet onder nr. 2.1.2.

Het arbeidshof oordeelt dan ook niet wettig dat de verweerder voor de periode van 1 januari 2012 tot en met 15 januari 2012 gerechtigd is op het behoud van de bezoldigingsregeling inclusief de functietoelage "beveiliging Koning" zoals van toepassing op datum van het arbeidsongeval (schending van alle in de aanhef van het middel als geschonden aangewezen bepalingen, met uitzondering van artikel 6, § 2, van de wet van 3 juli 1976 betreffende de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepszieken in de overheidssector).

2.2. Tweede onderdeel

2.2.1, Artikel 6, § 2, van die wet van 3 juli 1976 betreffende de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepszieken in de overheidssector, afgekort als Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, bepaalt dat het slachtoffer van een arbeidsongeval dat ongeschikt is bevonden om zijn ambt uit te oefenen, maar andere, met zijn gezondheidstoestand verenigbare ambten kan vervullen, volgens de regelen en binnen de grenzen die zijn statuut bepaalt, wedertewerkgesteld kan worden in een betrekking die met zulk een ambt overeenkomt. Het wedertewerkgestelde slachtoffer behoudt het voordeel van de bezoldigingsregeling dat het genoot toen het ongeval zich voordeed.

Deze bepaling maakt deel uit van de onderafdeling A van afdeling 2 van hoofdstuk II van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel, die het opschrift "A. Renten in geval van blijven de arbeidsongeschiktheid" draagt. Zij is dus niet

van toepassing op de vergoeding van slachtoffers van een arbeidsongeval zolang die zich in een periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid bevinden.

2.2.2. Het arbeidshof stelt, zoals de arbeidsrechtbank Leuven in zijn vonnis van 6 februari 2018, waarnaar het verwijst, vast dat de consolidatiedatum van de arbeidsongeschiktheid van de verweerder als gevolg van het arbeidsongeval werd bepaald op 1 april 2012, waarbij de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid op 3 % werd vastgesteld (p. 7, nr. 3.2, vijfde alinea, tweede gedachtestreepje, en zesde alinea, van het bestreden arrest). Uit die vaststelling volgt dat de eiser op 1 april 2012 niet blijvend arbeidsongeschikt was.

Onder verwijzing naar (de overwegingen die het maakt met betrekking tot) artikel 6, § 2, van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel oordeelt het arbeidshof dat de verweerder voor de periode van 1 januari 2012 tot de datum van inactiviteit, nl. 1 maart 2019, gerechtigd is op het behoud van de bezoldigingsregeling, inclusief de functietoelage "beveiliging Koning", zoals van toepassing op datum van het arbeidsongeval.

Aangezien uit de vaststellingen van het arbeidshof blijkt dat de verweerder eerst met ingang van 1 april 2012 blijvend arbeidsongeschikt was, oordeelt het arbeidshof niet wettig dat hij op grond van artikel 6, § 2, van de Arbeidsongevallenwet Overheidspersoneel gerechtigd is op behoud van de bezoldigingsregeling inclusief de functietoelage "beveiliging Koning" zoals van toepassing op de datum van het arbeidsongeval voor de periode van 1 januari 2012 tot 1 maart 2019. Met die beslissing schendt het artikel 6, § 2, van de wet van 3 juli 1976 betreffende de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepszieken in de overheidssector en evenzeer de artikelen 13 en 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 betreffende de schadevergoeding ten gunste van personeelsleden van de overheidssector, voor arbeidsongevallen en voor ongevallen op de weg naar en van het werk en artikelen XI.111.1, § 1,1 en XI.111.12, 3°, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPoL) en de bijlage 6, punt 3, daarvan in de mate dat het zijn beslissing mede op die bepalingen steunt.

Conclusie

Met zijn beslissing dat de verweerder voor de periode van 1 januari 2012 tot 1 april 2012 gerechtigd is op het behoud van de bezoldigingsregeling inclusief de functietoelage "beveiliging Koning" zoals van toepassing op datum van het arbeidsongeval, schendt het arbeidshof artikel 6, § 2, van de wet van 3 juli 1976 betreffende de schadevergoedingen voor arbeidsongevallen, ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepszieken in de overheidssector en de artikelen X1.111.1, § 1 en X1.111.12, 3°, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPoL) en de bijlage 6, punt 3 daarvan).

TOELICHTING

1. Met betrekking tot het eerste onderdeel

Het onderdeel behoeft geen toelichting.

2. Met betrekking tot het tweede onderdeel

Het verslag aan de Koning bij het ontwerp dat leidde tot het koninklijk besluit van 24 maart 1986 houdende wijziging van de reglementering betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, waarnaar het arbeidshof overigens verwijst, vermeldt

" Art. 14. Artikel 14 vervangt artikel 32 door een nieuwe bepaling die de draagwijdte ervan duidelijker maakt:

Onder de « bezoldiging » moeten alle elementen van de bezoldiging worden, verstaan vermeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969. Er dient benadrukt dat al deze elementen enkel in aanmerking komen voor zover ze op grond van hun arbeidsovereenkomst of hun wettelijk of relementair statuut verschuldigd zijn.

Zo zal bijvoorbeeld wanneer de tijdelijke ongeschiktheid voortduurt na het beëindigen van een arbeidsovereenkomst, de getroffen zijn bezoldiging niet behouden in het kader van artikel 32, maar aanspraak kunnen maken op de toepassing van artikel 3 bis van de wet van 3 juli 1967.

Zo worden bijvoorbeeld voor de personeelsleden die onderworpen zijn aan het koninklijk besluit van 26 maart 1965 houdende de algemene regeling van de vergoedingen en toelagen van olle aard toegekend aan het personeel der ministeries, behoudens andersluidende bepalingen, de toelagen slechts toegekend zover een ambtsonderbreking niet langer duurt dan 30 dagen en voor de betrokkene geen verlies van zijn recht op wedde meebrengt.

[...] Dit artikel [artikel 32 van het koninklijk besluit van 24 januari 1969] behoudt enkel de bezoldiging tijdens de période van tijdelijke ongeschiktheid voor al de gerechtigden van deze bepalingen, voor zover hun arbeidsovereenkomst of hun

Voor de eiser,

 Willem Eekhoudt
 advocaat bij het Hof van Cassatie.

Stukken die ter inlichting in bij dit verzoekschrift worden gevoegd

wettelijk of reglementair statuut het toelaat."

(BS 29 april 1986, 5934, onderstreping toegevoegd).

OM DEZE REDENEN

Concludeert de eiser dat het uw Hof behage

- de bestreden beslissing te vernietigen,
- de zaak en de partijen te verwijzen naar een ander arbeidshof,
- uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Gent, 27 februari 2025

1. Verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 24 maart 1986 houdende wijziging van de reglementering betreffende de schadevergoeding voor

arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Onderhavige voorziening en het origineel

van -L- expo c - van haar betekening

en de hiervoor op de inventaris om-

schreven stuk

werden ter Griffie van het Hof van Cassatie ingediend

op heden 12 (Goedgekeurd de de doorhaling van **nietige**

regel en woord)

De Griffier,